

[Forsvarsministeren.]

takke for den tilslutning, der også blev givet fra de øvrige ordføreres side til lovforslaget.

Ivar Nørgaard: Jeg er naturligvis godt klar over, at lønningsministeren har skrevet et brev til tjenestemandskommissionen, hvori han har givet udtryk for det, forsvarsministeren citerede. Jeg er også som medlem af tjenestemandskommissionen klar over, at vi har afgivet et par betænkninger til regeringen. Derimod vil jeg gerne advare den fungerende lønningsminister mod at gøre sig overdrevne forventninger om, hvad indholdet af disse delbetænkninger kan føre til af lovgivning. Forsvarsministeren var så venlig at takke for det arbejde, der var gjort; men det er i høj grad en overdriivelse at tro, at de to betænkninger, der er afgivet til lønningsministeriet, overhovedet er egnede som grundlag for lovgivning og overhovedet vil blive behandlet som egentlig lovgivning i denne sal. Der er nemlig sket det, at man har barberet alle de bestemmelser fra i betænkningen, der antyder noget om, hvad det skal være for en klassificering, vi skal have i fremtiden. Det vil sige, at vi står længere tilbage på nuværende tidspunkt, hvad angår materiale fra tjenestemandskommissionen, end vi gjorde for et år siden. Dengang havde man dog en eller anden formening om, hvordan klassificeringen skulle se ud i fremtiden. Nu ved vi intet om, hvilket lønningssystem der skal gælde i fremtiden, det antydes der intet om i de betænkninger, tjenestemandskommissionen har afgivet, og derfor kan et folketingsudvalg heller ikke komme til at realitetsbehandle noget forslag. Hvis lønningsministeren skulle gå hen og fremsætte lovforslag ud fra delbetænkningerne, kan det højst blive til almen orientering for medlemmerne; det kan ikke danne grundlag for en egentlig forhandling.

Jeg tror nok, at forsvarsministeren, der jo ikke kan forventes at være så meget inde i disse sager, tager fejl, når han tror, at de 46 stillinger er noget, man skulle opnå besparelse ved på længere sigt. Sagen er den, at tallet er fremkommet ved, at man har trukket de formelt nedlagte stillinger fra de nyoprettede. Men de formelt nedlagte stillinger vedrører for en stor dels

vedkommende stillinger, der for længst er ophørt at eksistere, og der bliver altså ikke om nogle år eller nogle måneder tale om, at man så kun har en nettoforøgelse på 46; for man har en virkelig forøgelse på et sted mellem de 46 og 400 — vi ved ikke hvor meget, og det er det, jeg gerne vil have oplyst. Det fremgår ikke af normeringslovforslaget, hvor mange stillinger man reelt har nyoprettet nu, men det er helt klart, at det er mere end 46, og det er helt klart, at det varigt vil være mere end 46.

Så var der spørgsmålet om rationaliseringen, spørgsmålet om, at man ikke nu vil nedlægge en stilling i landbrugsministeriet, efter at man har flyttet en kontorchef over fra statens jordlovsudvalg. Han blev jo vitterlig flyttet over, for at man dog kunne gøre noget i statens jordlovsudvalg, vise sin vilje til at reducere personalet og kontorerne; så placerede man vedkommende i landbrugsministeriet, og alle var enige om — det er ikke mere end et halvt år siden, det kom frem her i folketinget, og det blev vedtaget i tillægget for ganske få måneder siden — at så skulle landbrugsministeriet nedlægge en kontorchefstilling ved ledighed. Nu, mindre end et halvt år efter, kommer regeringen så uden nogen overbevisende argumenter og siger, at det slår vi en streg over, vi ikke alene beholder, men udvider antallet af kontorchefstillinger i landbrugsministeriet. Det er efter min mening et eklatant eksempel på, at man ikke har vilje til at gennemføre nogen personalereduktion. Det, man har lavet med jordlovsudvalget, bliver derved lidt fidusagtigt.

Derfor mener jeg ikke, det kan være nok, at vi får et samråd med landbrugsministeren, hvad jeg naturligvis mener vi bør have i denne sag. Det må også være vigtigt at få hørt, hvad administrationsrådet og statsrevisorerne mener om denne regeringshandling, for det er efter min mening stik i strid med, hvad administrationsrådet har vedtaget, og stik i strid med alle de mange fornuftige foranstaltninger, statsrevisorerne med den daværende statsrevisor hr. Poul Møllers underskrift har foreslået folketinget. Jeg synes, det ville være oplysende, og vi for vor part kan i hvert fald ikke medvirke til at slette denne bestemmelse; vi kan ikke stemme for dette